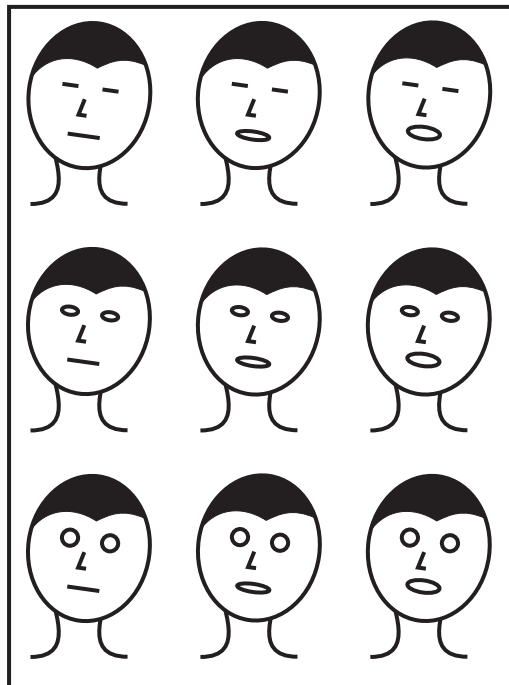
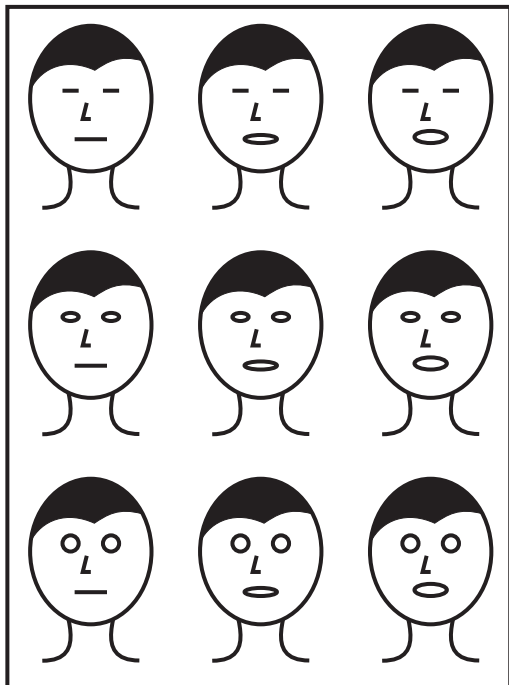

februari 2006

^eALDUS.18
de ideale hoek

IN DE TREIN

Toen ik over de rand van mijn boek keek, bleken mijn vermoedens juist. Het geluid van haar hoge hakken had haar uiterlijk al voor een groot deel verraden. Ze zat schuin tegenover me, in een bijna wit soort mantelpakje, dat precies het midden hield tussen zakelijk en vrije tijd. Het blonde haar had ze opgestoken zodat haar bevallige nek, waarboven haar hoofd steeds een beetje heen en weer zwierde, zelfverzekerd uitkwam. Ik zou haar hautain genoemd hebben als haar gezicht daarvoor niet te innemend was geweest. Maar het was duidelijk een vrouw van de wereld, die wist wat ze wilde.

Mijn slag vrouw was het niet, dus ik las weer verder, totdat de conducteur de coupé binnenkwam met een joviaal "Goedemorgen".

Ze nam het handtasje van de bank en begon te zoeken naar haar kaartje. Bij ons bankje aangekomen bekeek de conducteur haar aan-dachtig, net als ik daarvoor had gedaan, en wachtte geduldig.

Ze voldeed meer aan zijn smaak dan aan de mijne, want hij lachte breder dan bij de overige passagiers toen ze hem eindelijk het kaartje overhandigde.

Hij bekeek het kaartje grondig, keek op zijn horloge en weer naar het kaartje. Tijdens al deze blikwijzigingen verdween langzaam de lach van zijn gezicht en maakte plaats voor een ernstiger uitdrukking. "Uw kaartje is niet juist, mevrouw", zei hij op een formele toon en met het uitspreken van deze zin bracht hij op haar gezicht een kettingreactie van gelaatsuitdrukkingen te weeg.

IN DE TREIN

In fracties van een seconde, opende de vrouw haar ogen breed. Het hoofd liet ze bijna onmerkbaar kantelen tot het in enige mate scheef op haar lichaam stond en op een bijna meisjesachtige toon sprak ze: "O, dat wist ik niet." Na het uitspreken van de zin liet ze haar mond een beetje open staan om daarmee de onschuldige uitstraling te vervolmaken.

Deze transformatie bleek op het gezicht van de conducteur ook weer zijn weerslag te hebben. Het kribbige dat daarop te zien was bij de ontdekking van het foutieve kaartje maakte plaats voor een vaderlijke zorgzaamheid voor al die onschuld.

Op rustige toon begon hij uit te leggen wanneer ze wel en niet met korting mocht reizen. Gedurende die gehele uitleg verloor de vrouw haar onschuld en

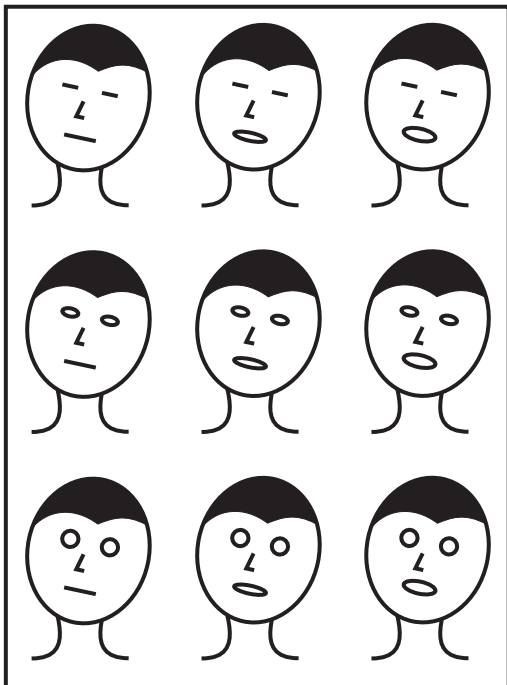
hulpeloosheid geen enkel moment. Ze sprak korte zachte zinnen, waarbij ze ettelijke malen de hand voor haar mond hield. Zo geschrokken was ze van dit alles.

De toon van de conducteur werd steeds begripvoller en hij besloot het gesprek met de mededeling dat hij het deze keer wel door de vingers zou zien.

Kirrend bedankte de vrouw hem en stopt het kaartje terug in de tas. Ze kwam pas weer overeind toen de conducteur al verder gelopen was, wederom met een geheel andere houding.

Het meisjesachtige en onzekere was weer als bij toverslag verdwenen en tegenover me zat weer diezelfde zelfverzekerde vrouw van daarnet. Maar wel mooi zonder boete.

DE IDEALE HOEK

Vrouwen zijn niet vies van een beetje manipulatie. Wat dat betreft loopt de emancipatie nog behoorlijk achter. Vroeger, toen de traditionele rolverdeling tussen man en vrouw nog aanwezig was, had die manipulatie een duidelijke functie. De vrouwen hadden namelijk niet veel "echte" macht en vandaar probeerden ze met een heerlijk portie manipulatie toch een zeker inspraak te verkrijgen. En dat werkte prima. De man, onkundig van de kundigheid van de vrouwen, dacht dat hij het was die besliste maar ondertussen gebeurde er precies wat de vrouwen wilden. Goed geregeld zou ik zeggen.

Maar tegenwoordig hebben vrouwen gewoon openlijke macht. Ze mogen meepraten, meebeslissen en daarmee is er geen reden meer voor die guerrilla-

DE IDEALE HOEK

tactiek. Maar we moeten niet de vergissing maken dat vrouwen vrijwillig hun manipulatiekunsten in de kast laten. Ik heb dat nog geen feministe horen roepen. Nee, in tegenstelling daarvan vechten ze tegenwoordig op twee fronten, openlijk en heimelijk en wij mannen staan machteloos.

Totdat wij door krijgen wat de mechanismen zijn. En die zijn, hoe gecompliceerd vrouwen ook mogen lijken, verrassend simpel. Neem bijvoorbeeld wat ik de onschuldige-meisjes-manipulatie noem. Door een zeer specifiek houding, een gespeelde onschuld of onnozelheid, roepen vrouwen bij mannen een soort zorgzaamheid op waarmee ze alles gedaan krijgen. Ze zetten grote ogen op, laten de mond een beetje openvallen en, het machtigste middel van allemaal, ze laten hun hoofd scheef staan. Onder een ideale hoek. En daar gaan de mannen, massaal door de knieën.

Maar niet lang meer! Het is straks voorgoed voorbij! Kijk in dit blad hoe de onschuldige-meisjes-manipulatie werkt en u zult hem herkennen. Meet de scheefstand van het hoofd en u weet dat u gemanipuleerd wordt. De beste reactie is dan de botte methode, u mag immers niet vaderlijk of zorgzaam overkomen. "Stel je niet aan, zet je kop recht op je schouders en kom met goede argumenten!" Als u als man zoiets roept is de manipulatie snel verdwenen. Kan er eindelijk openlijk gestreden worden..

Herken de manipulatie houding

VOOR DE KAPTAFEL

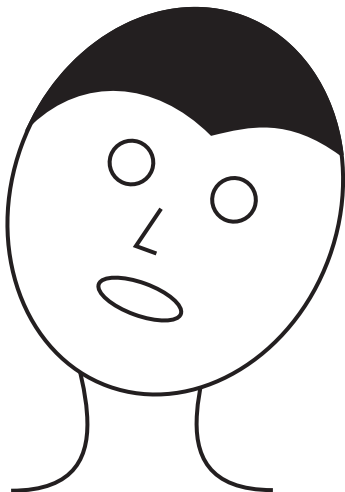
Vrouwen hoef ik niets te leren over de ideale hoek. Bijna elke vrouw beheerst deze techniek tot in de perfectie. Mijn grote vraag daarbij is wel hoe vrouwen dit leren. Het kan natuurlijk gedrag zijn dat in de genen opgeslagen zit en zodoende ingebakken zit in de vrouw. Ook kan het zijn dat de vrouwen van jongs af aan merken dat het scheef houden van het hoofd een zeker effect heeft op mannen. In dit geval hebben de mannen het gedrag over zichzelf afgeroepen. Lijkt mij hoogst onwaarschijnlijk. Ik blijf daarom maar bij mijn eigen theorie. Ik denk dat de edele kunst van het manipuleren van moeder op dochter overgedragen wordt.

Als een zekere volwassenheid bij de dochters aan het licht treedt, wordt dochterlief meegenomen naar de

ouderlijke slaapkamer en daar, gezeten voor de spiegel van de kaptafel, legt moeder de fijne kneepjes uit. En het dochttertje maar oefenen. "Iets schuiner nog, nog ietsje. Een beetje terug. Ja, dat is de houding precies. Houdt dit vast." Elke ochtend moet de dochter zelf de houding oefenen, moeder komt zo nu en dan het resultaat controleren en dan op een goede dag mag de nieuw verworven kennis uitgeprobeerd worden. Op vader. De nietsvermoed-ende man blijkt ineens gekelderd op de huiselijke machtssladder en moet nu ook de dochter voor laten gaan.

En die avond, vader en moeder liggen naast elkaar op bed, zegt moeder trots: "Vadertje, onze meid is volwassen geworden."

Verweer tegen de manipulatie

Maatregel 1: Stel u streng op. Trap niet in de val om u vaderlijk op te stellen, dat is net wat ze willen. Wees streng, bot en als het moet zelfs onrechtvaardig.

Maatregel 2: Laat merken dat u de manipulatie door heeft. Verzoek vriendelijk, of liever nog een beetje bits, of ze haar hoofd recht wil doen.

Maatregel 3: Zorg dat uw gezicht op gelijke hoogte is als dat van haar.

Maatregel 4: Laat uw hoofd scheef zakken, zet grote ogen op, laat uw mond een beetje open vallen en zeg onnozele en onwetende dingen.

Veel succes!

Mededeling

De redactie wil iedereen hartelijk bedanken voor de begripvolle reacties naar aanleiding van het stoppen van de papieren uitgave. We hopen dat u als lezer ondanks de aangepaste verschijningsvorm, nog steeds veel plezier beleeft aan de Aldus.

eALDUS

is een geheel kosteloos, onregelmatig verschijnend maandblad. Voor abonnementen of reacties kunt u schrijven naar:

Rielerweg 104

7416 ZJ Deventer.

Of mailen: uitgeverijaldus@hetnet.nl

